

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te's-Hertogenbosch – Niderlandy) – Granton Advertising BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Sprawa C-461/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 i 5 — Pojęcia „innych rodzajów papierów wartościowych” i „innych papierów handlowych” — System promocji sprzedaży — Karta rabatowa — Podstawa opodatkowania]

(2014/C 282/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Granton Advertising BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że sprzedaż karty rabatowej takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego nie stanowi transakcji odnoszącej się do „innych rodzajów papierów wartościowych” ani do „innych papierów handlowych” w rozumieniu, odpowiednio, pkt 5 i 3 tego przepisu, obejmującego określone transakcje, które państwa członkowskie zwalniają z podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Thomas Specht (C-501/12), Jens Schombera (C-502/12), Alexander Wieland (C-503/12), Uwe Schönefeld (C-504/12), Antje Wilke (C-505/12), Gerd Schini (C-506/12), Rena Schmeel (C-540/12) i Ralf Schuster (C-541/12) przeciwko Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland

(Sprawy połączone C-501/12 do C-506/12, C-540/12 i C-541/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2, art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 — Dyskryminacja bezpośrednia ze względu na wiek — Wynagrodzenie podstawowe urzędników, którego wysokość zależy od wieku — Uregulowanie przejściowe — Utrzymywanie się odmiennego traktowania — Uzasadnienie — Prawo do odszkodowania — Odpowiedzialność państwa członkowskiego — Zasady równoważności i skuteczności)

(2014/C 282/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Specht (C-501/12), Jens Schombera (C-502/12), Alexander Wieland (C-503/12), Uwe Schönefeld (C-504/12), Antje Wilke (C-505/12), Gerd Schini (C-506/12), Rena Schmeel (C-540/12) i Ralf Schuster (C-541/12)

Strona pozwana: Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że warunki wynagrodzenia urzędników należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiego jak przepis sporny w postępowaniu głównym, zgodnie z którym szczebel podstawowego wynagrodzenia urzędnika w ramach każdej grupy zaszerogowania jest określany w momencie jego zatrudnienia stosownie do jego wieku.
- 3) Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 dyrektyw 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak uregulowanie sporne w postępowaniach głównych, definiującemu warunki przeszerogowania w ramach nowego systemu urzędników mianowanych przed wejściem w życie tego uregulowania i przewidującego, po pierwsze, że szczebel wynagrodzenia w ramach nowego systemu wynagrodzeń jest określany wyłącznie na podstawie samej kwoty wynagrodzenia podstawowego uzyskanego zgodnie ze starym systemem wynagrodzeń, który był oparty na dyskryminacji urzędników ze względu na wiek, i po drugie, że dalszy awans do wyższych szczebli wynagrodzenia oblicza się wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie tego uregulowania.
- 4) W okolicznościach takich jak okoliczności postępowań głównych prawo Unii, a w szczególności art. 17 dyrektywy 2000/78, nie wymaga przyznania dyskryminowanym urzędnikom z mocą wsteczną kwoty odpowiadającej różnicy pomiędzy wynagrodzeniem rzeczywiście uzyskanym a wynagrodzeniem odpowiadającym najwyższemu szczeblowi w ich grupie zaszerogowania.

Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek zweryfikowania, czy spełnione są wszystkie przesłanki sformułowane w orzecznictwie Trybunału, by Republika Federalna Niemiec poniosła odpowiedzialność na podstawie prawa Unii.

- 5) Prawo Unii nie stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiemu jak przepis sporny w postępowaniach głównych, który przewiduje obowiązek dochodzenia przez urzędnika jego prawa do świadczeń pieniężnych, które nie wynikają bezpośrednio z ustawy, w relatywnie krótkim terminie, a mianowicie przed zakończeniem realizacji bieżącego budżetu, jeżeli przepis ten nie narusza ani zasady równoważności, ani zasady skuteczności. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w postępowaniach głównych przesłanki te zostały spełnione

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013,
Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – *Jessy Saint Prix przeciwko Secretary of State for Work and Pensions*

(Sprawa C-507/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 45 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 7 — Pojęcie „pracownika” — Obywatelka Unii Europejskiej, która zaprzestała pracy ze względu na ograniczenia związane z ciężką i okresem poporodowym)

(2014/C 282/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Jessy Saint Prix*

Strona pozwana: *Secretary of State for Work and Pensions*

przy udziale: AIRE Centre